

Rozhovor

Moje babička se jmenuje Irena, je jí 70 let a do svých 18 let žila v Polsku.

Jaké bylo tvoje dětství v Polsku?

Hezký, rodiče na nás byli hodný ale i přísný, bylo nás 6 sourozenců a všichni jsme se měli rádi. Jídla jsme měli dost, protože jsme měli malé políčko a k tomu vše potřebný, třeba zvířata atd.

Jaká byla v Polsku škola, co jste se učili za jazyky?

Ve škole jsem byla oblíbená žačka, komediantka a učivo, které jsme se učili, mi šlo, protože jsem měla dobrou paměť. Bohužel byla povinná jen ruština.

Jsou v Polsku nějaké zajímavé tradice?

Ano, Vánoce, Velikonoce. Třeba na Vánoce u Štědrovečerní večeře musela být židle a talíř na víc, pro pocestného. Nebo po večeři jsme vytahovali slámu pod ubrusem a potom jsme to šli odnést zvířátkům.

V kolika si odešla z Polska?

Z Polska jsem odešla v 18 letech.

Proč ses vůbec odstěhovala z Polska?

Z Polska jsem se odstěhovala proto, protože dělali nábor do práce.

Co na to říkala tvá rodina? Byli rádi, že pojeděš pryč, nebo ti to chtěli vymluvit?

Rodina se s tím musela smířit, protože jsem rodině slíbila, že jim pomůžu s penězi, protože zůstalo jen 5 sourozenců a všichni chodili ještě do školy, mamka zůstala sama.

Chtěla by ses vrátit do Polska, nebo bys chtěla být už v Česku?

Teď už v Česku.

Jsi v Česku šťastná, nebo jsi byla šťastná víc v Polsku?

Jak jsem mohla být v Polsku šťastná, když jsme tam žila jen 18 let. Myšlenkami jsem byla furt s rodinou, ale tady jsem měla už svou rodinu.

Něco zajímavého, co se ti stalo v dětství?

Chodili jsme k řece, a v létě se stalo to, že děti skákaly z mostu do té řeky, a jedno dítě se už nevynořilo. A podle staré pověsti se měl upéct chleba a zapíchnout do něj svíčku a pustit ho po řece, a tam kde se zastavil, tak tam bylo to dítě. PS: ten chleba měl upéct ten, komu se to dítě utopilo.